

พุทธทาสภิกขุ. (๒๕๔๘). การช่วยผู้อื่นให้มีธรรมะ. กรุงเทพฯ : สุขภาพใจ. ๗๐ หน้า.

หนังสือเล่มนี้กล่าวถึงธรรมะที่จะช่วยให้มีเมตตาสามัคคี ร่วมสุขร่วมทุกข์กัน เต็มใจความที่ไม่มีเมตตา ไม่มีความสามัคคี ไม่มีความรักอย่างเพื่อนเกิด แก่ เจ็บ ตาย กัน มีการฆ่าฟันเบียดเบียนกันยิ่งขึ้นทุกทีที่ตั้งที่ปรากฏอยู่และหนาหูยิ่งขึ้น การเบียดเบียนกันในโลกนี้ทวีมากขึ้นเพราะธรรมะร่อยหรือไป พูดได้ว่าสมัยก่อนมีธรรมะคุ้มครองอยู่ในโลกมากเต็ยวันนี้ธรรมะร่อยหรือไปความเห็นแก่ตัวเข้ามาแทน บุชชัตนเองยิ่งกว่าบุชชชธรรมะ ถ้าธรรมะเข้ามา ก็จะเกิดความเมตตา ความสามัคคี ความรักใคร่ ว่าเป็นเพื่อนเกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น มันก็จะมีมาโลกก็จะผาสุก